

İntibah Başladı (*)

Attila İLHAN

Türkiye bir kimlik krizi yaşıyor. Çünkü Türkler yeniden kendi kimliklerini tartışmaya başladılar. Bu neden ve nasıl ortaya çıktı diye soracak olursanız, şöyle söyleyebilirim; Türkler, daha evvel ne zaman kimlik krizi yaşamışlardı, buna bir bakmak lazım.

Biz Devlet-i Aliye'nin parlak zamanını yaşarken Türklük iddiasında değildik, Osmanlılık iddiasındaydık. Ve Osmanlı camiası içerisinde yaşayan toplulukların hiçbiri etnik tavırla bir kimlik iddiasına girmiyorlardı. O kadar girmiyorlardı ki, Osmanlı Budin'i zaptettikten sonra, yani Macaristan'ı fethettikten sonra Macaristan'ın başına bir Macar'ı getirip koydu. O kadar kendinden ve Osmanlılığından emin.

Türkiye'nin Kimlik Krizi

Peki bizde bu sorun ne zaman başladı. Bunu ben Ermeni arkadaşlarla konuşurken sık sık dile getiririm. Ermenilerin isyanı, Ermenilere yapılan zulüm lafları edilir. Hep onlara sorduğum bir soru vardır; Ermenilerle Osmanlılar, hatta bundan daha evvel, Anadolu Selçukluları ve diğerleri beraber yaşadılar, bu beraber yaşamalar boyu siz Ermeni isyanı hatırlıyor musunuz? Yoktur. Ermenilerin isyan hareketleri tıpkı Sırpların, Bulgarların, Rumların isyan hareketleri gibi 19. yüzyılda başlamıştır.

(*) www.ileri2000.org'den Eylül 2001'de alınmıştır.

Bunun nedeni çok basittir; çünkü 19. asrın sonlarından itibaren, 20. asrın başlarında Batılı kapitalizm, emperyalizm aşamasına gelmiştir. Parçalamaya karar verdiği ülkelerin başında da Osmanlı İmparatorluğu gelmektedir. Bunu parçalamak için buldukları çare de Osmanlı İmparatorluğu içindeki çeşitli etnik grupları tahrik ederek gerek dini açıdan, gerek milli açıdan onlara bir kimlik yakıştırıp o imparatorluğu dağıtmaktır. Bunu yalnız bizde yapmıyorlardı, Rusya'da da yapıyorlardı, Çin'de de, İran'da da yapıyorlardı.

Yani bizim bu topraklarda yaşayan insanların kimlik sorunlarının tartışılmaya başlanması, emperyalizmin bu ülkeyi dağıtmak istemesinden doğmuştur. Ondan evvel hiç kimse böyle bir teşebbüste bulunmuyordu. Kendi hayatlarını yaşıyorlardı. Zaten dinlerine de müdahale edilmiyordu, dillerine de.

Eğer biz onlara baskı yapsaydık, biz çekildikten sonra, onları serbest bıraktıktan sonra, dinleri, dilleri, kültürleri ile olduğu gibi çıkamazlardı. Halbuki çıktılar. Buna mukabil, İngiltere veya Fransa imparatorluğunun topraklarından çıkanlar hâlâ İngilizce ve Fransızca konuşuyorlardı. Kültürlerini kaybetmişlerdi. Biz böyle bir şey yapmadık. Bu çok açık ve tarihi olarak ispatlanmış bir olaydır. Yani bir Bulgar, Osmanlı oradan çekildikten sonra Bulgar kültürüyle çıktı oradan. Demek ki o kadar yüzyıl boyunca, ona o konuda bir baskı yapılmamıştır. Halbuki bir Senegalli çıkamıyor, bir Cezayirli çıkamıyor. Cezayir yazarları hâlâ Fransızca yazıyorlar. Emperyalizm işte budur, Türkiye'de de bunu yapmak istiyordu, Osmanlı'da da.

Türkçü, Emperyalizme Karşı Çıkan Demektir

Emperyalizm bu diğer kavimleri etnik olarak tahrik edince, Türklerin de kendi kavimleri için araştırmalara girmelerine yol açtığını görüyoruz. Daha evvel Rusya'da başlamış olan Türkçülük hareketi Türkiye'ye sirayet etti. Şimdi pek çok insanın unuttuğu veya hatırlamak istemediği bir şey var; Kuvayi Milliye'yi ve Müdafaa-i Hukuk'u örgütleyenler Türkçülerdir. Onlar daha önce Türkçü hareketin içindedirler. Bunu dürüstçe yazan Falih Rıfkı Bey vardır. Türkçü olduğunu söyler. Türkçü ne demektir? Türkçü, Batılı emperyalizme karşı ayağa kalkın ve ona karşı çıkan adam demektir. Türkçü, Türk kimliğini açığa çıkarıp, Batılının ona olan baskısına karşı koyan adam demektir. Türkçü, tam bağımsız ve özgür bir ülke olarak devam etmesini sağlayan adam demektir.

Şimdi bu hava içerisinde Anadolu hareketine giriliyor ve Anadolu hareketi içerisinde Ankara'ya karşı isyan eden grupları, ki pek çoktur, resmi tarih yeteri kadar incelemiyor. Yani Düzce isyanından tutun da, Şeyh Sait isyanına

kadar... Bunların hepsinin dibini kurcaladığımız zaman şaşılacak bir şekilde etnik bir tahrik buluyoruz. Meclis kurulduğu zaman, Meclis etrafındaki bütün bölgeler isyan ederler. İsyanın dibini kurcaladığımız zaman, ya Çerkezler çıkar, ya Kürtler çıkar, yani etnik bir şey çıkar. Batı daima bu oyunu oynamıştır.

Türkiye Cumhuriyeti ilan edildikten sonra, Mustafa Kemal Paşa ölene kadar, II. Dünya Savaşı çıkana kadar hiçbir etnik sorunla karşılaşmamıştır. Diyebilirsiniz ki isyanlar var; doğru, en başta Şeyh Said isyanı var, o bir petrol ve şeriat isyanıdır. İngilizler tarafından örgütlenmiştir. İkincisi Dersim isyanı vardır. Dersim isyanı çok iyi biliyorsunuz ki Hatay'la ilgilidir. Türkiye Hatay üzerinde Misakı Milli sınırları içersindedir diye bir iddiada bulununca, Fransızlar böyle bir işe kalkışmışlardır. O zaman tabii Mustafa Kemal Paşa sağ olduğu için kısa sürede halledilmiştir.

Mustafa Kemal'in Vermeye Çalıştığı Kişilik

Bunun dışında Türkiye'de bir kişilik hareketi olmamıştır. Bunların da etnik olmadıkları aslında konjonktürden bellidir. Peki o zaman Türkler neydiler.

Türkler bir kişilik elde etmeye çalıştılar. Mustafa Kemal Paşa'nın Türklere vermeye çalıştığı kişilik kendisinin kafasında doğmuş bir şey değildir. Bir defa onun ne kadar ulusalcı bir adam olduğunu anlamak için bir tek şeye bakmak kâfidir. Türkiye istiklalini kazandıktan sonra Kemal Paşa, Tarih Kurumu kuruyor. Yahu sen askersin, cumhurbaşkanı olmuşsun sana ne tarihten! Biliyor o, farkında, Türklerin kimliğini oluşturmak lazım, ortaya çıkarmak lazım. Bunun için de tarihi çok ciddi bir şekilde inceleyeceksin başka çaren yok. Bu nasıl incelenecek; tarih alimlerini çağıracaksın, toplanacaklar, kurultay yapacaklar. Kararlar alınacak.

Bununla yetinildi mi? Hayır. Bir ümmet kültüründen geldiğimizin son derece farkında, çünkü dilinde bir ümmet kültürünün getirdiği bütün özellikler var. Osmanlıca, hem Farsça'yla hem Arapça'yla ilişkili. Farsça-Arapça İslam'ın dini dilleridir. Nasıl Hıristiyanlıkta Latince ve Yunanca böyle bir özellik taşıyorsa, İslamiyet'te de bunlar taşıyor. Osmanlıca'da bunların olması çok doğaldır. Ama sen milli bir devlet olursan, ki milli devlet kendi dilini oluşturmak zorundadır ve bunun teşebbüsü için Dil Kurumu'nu kuruyor. Tarih Kurumu'nu kuruyor ve bunlarla ulusal devletin platformunu hazırlamaya çalışıyor. Öbür taraftan da sanatta da "Türkleri nasıl olur da ümmet kültüründen çıkarabilirim" diye uğraşıyorlar. Bunun için de ulusal şiir, ulusal roman, ulusal

edebiyat gibi temaları ciddi şekilde izlemeye çalışıyor. Bu o günlerin edebiyatına, kültür hayatına, fikri hayatına baktığımızda çok net görünüyor.

Yurt Milliyetçiliği

Zaten Mustafa Kemal Paşa'nın Kemalizminin oturduğu fikri zemin, aslında Yusuf Akçura ve Ziya Gökalp'in bir sentezidir. Bunların ortaya atmış olduğu bütün düşünceleri, Mustafa Kemal Paşa kendi düşüncesi içinde yoğurmuş, alimlerle paylaşarak bunlardan ortaya bir Türk Milliyetçiliği çıkarmıştır. Bu milliyetçilik kesinlikle şoven değildir, ırkçı değildir. Çünkü açıkça söyler, dünya milletleri kardeş olmuşlardır. Bunlar tartışılmaz. Ve Türkiye'deki Cumhuriyet hareketlerini ve İstiklal Savaşı'nı yapanların da Türkler, Lazlar, Çerkezler, Kürtler, hepsinin bir araya gelerek yaptıklarını söyler. Ve bu böyle karma bir harekettir.

Peki Türk kimliği nedir? Türk kimliği ırka dayanan bir kimlik değil, daha çok kültüre ve yurda dayanan bir kimliktir. Yani bu topraklar üzerinde yaşayan insanlar Türk sıfatını taşırlar. Ama bunun içerisinde çeşitli etnik kökenler olabilir. Üniter devlet fikrini Fransa'dan almıştır. Fransız Cumhuriyeti'nde, Korsikalı vardır, Bask vardır. Başka başka dillerde kanunları, kendilerine göre kültürleri vardır bunların. Ama bunlara sen nesin dediğin zaman Fransızım derler, sonra da eklerler, ben Bask kökenliyim derler.

Şimdi Türkiye tamamiyle modernist bir devlet olarak düşünülmüştür. İstiklal Savaşı bir çeşit Fransız Devrimi'nin tekrarıdır. Biz İstiklal Savaşı'nı yaptık, bağımsızlığımızı kazandık, yalnız o değil, biz İstiklal Savaşıyla birlikte bir inkılap yaptık. Bu inkılabın içerisinde de hakimiyetin bir kişiden çıkıp, millete intikalini sağladık. İşte Fransız Devrimi'nin yaptığı budur. Biz, ulusal, demokratik ve laik bir devrim yapıp bir devlet kurduk ve bunun kimliği de çok netti. Bu, Türk devleti, Türk kimliğidir.

Milli Eğitim

Ama bu kimliğin bir yurt milliyetçiliği getirdiğini, kesinlikle bir ırkçı milliyetçiliği olmadığını bilmek lazımdır. Böyle bir hava içerisindeydik biz. Bunu sağlamak için çok önemli bir şeyleri gördü. Yeni yetişecek olan nesillerin, neresinden bakarsanız bakın, ulusal bir kültür almalarıyla olabilirdi. İşte o zamanlar çeşitli Maarif Kongreleri yapıldı. Büyük tartışmalardan sonra, ulusal bir kültürle nasıl yetiştirebiliriz fikri karar bağlandı. O kararı hepimiz biliyorsunuz, Tevhid-i Tedrisat Kanunu. Tevhid-i Tedrisat Kanunu, Türkiye'de, bir; Yabancı okulları, yani misyoner okullarını tasfiye etmiştir. İki; dini okulları,

yani tekkeleri, medreseleri vb. diğer dini müesseseleri tasfiye etmiştir. Bunların yerine bu laik, demokratik eğitimi sağlayabilmek için eğitimi birleştirerek bir tek eğitim sistemi getirmiştir. Bunun için de örnek, yine Fransa alınmıştır. Nasıl Fransa ihtilalden sonra misyoner mekteplerine karşı inkılabı ve ulusallığı yerleştirmek için yeni, laik, demokratik ve ulusal bir eğitim sistemi kurmuşsa ve bu eğitim sisteminin kaleleri liselerse, bizde de aynı şey yapılmış. Bizde de laik, demokratik, ulusal bir eğitim için liseler kurulmuştur.

Liselerde o zamanki eğitim yurttaşlık üzerine kuruludur. Biz o eğitimden geçtik. Bizi yıkamamaları da ondan. Çok sağlam bir eğitimdi. Biz lisede felsefe, sosyoloji, psikoloji, astronomi, mantık ve estetik derslerinin hepsini derinlemesine okurduk. Bu liselerde ve bu eğitimle Türkiye'de yurttaş yetiştiriliyordu. Yetişen yurttaşlar da Cumhuriyet'e sahiptiler.

Yani evvela ulusallık kuruluyor. Onun gelişebilmesi için ulusal eğitim ve öğretim kuruluyor. Bu, birleştirilerek yapılıyor. Ama bununla yetinmiyor Cumhuriyet...

Gazi'nin Milli İktisat Programı

Mustafa Kemal Paşa, aynı zamanda da bir ulusal ekonomi gerçekleştirmeye çalışıyor. Bunu önce İzmir İktisat Kongresi'nde çok açık bir şekilde tüccarlara bırakmıştır. Ama şunu söyler: "Nasıl elbirliğiyle bir Misak-ı Milli gerçekleştirdiysek, aynı şekilde bir say Misak-ı Milli'si gerçekleştireceğiz." 'Say', emek demektir. Bir emek Misak-ı Millisi koyuyor. Çünkü Mustafa Kemal Paşa Galiyefin fikirlerine sahiptir. Biliyor muydu yoksa kendiliğinden mi söylüyordu? Burası henüz meçhul. Ama dünyada, özellikle sömürülmüş olan ülkelerde sınıfların tam oluşmadığını çünkü hakim sınıfların yabancıyla işbirliği yapan komprador kapitalist olduğunu, geri kalanlarının hepsinin üç aşağı beş yukarı 'halk' diye adlandırılabilceğini ve bunların hepsinin antiemperyalist bir cephede buluşması gerektiğini savunuyordu. Halk Partisi'ni de böyle kurmuştu.

Şimdi bu çerçevede içerisinde bunun ekonomisi ne olacaktı? Gazi'ye göre, bunun ekonomisi; kamu öncülüğünde bir kalkınma olacaktı. Kamu öncülüğünde bir kalkınmanın da nasıl örgütlendiğini hepimiz biliyoruz. Sümerbankından Etibankına biz, bütün alanlarda devletçi ama halkçı-devletçi bir programa başladık. Bunu uygulamaya girdik. O dönemlerde Türkiye Cumhuriyeti'nin kalkınma hızı yüzde 8, yüzde 9'larda seyrediyor. Beş kuruş borç almıyoruz. Osmanlı borçlarını öderiz, bitiririz. Türkiye'de enflasyon çok düşük, önemsiz

bir derecededir. Kendine göre ithalatımız ihracatımızı dengelemiştir. Dengeli, ulusal bir ülke halindedir.

Şimdi bu tablo çok açık, bir Kemalist tablodur. Türkiye'nin Kemalist geçmiştir. Bu zurna nerede zırt der?

Bu zurna, ilk önce 2. Dünya Savaşı'nda sonra da Soğuk Savaş döneminde zırt der. Çünkü Mustafa Kemal Paşa ölünceye kadar Türkiye'nin emperyalizmle hiçbir ilişkisi yoktur. Antiemperyalist bir savaştan çıkmıştır. En büyük dostu, yakını, müttefiki Sovyetler Birliği'dir. Balkanları Balkan Paktı ile, Ortadoğu'yu Sadabat Paktı ile kontrol eder. Bağımsız, güçlü, yeni bir devlettir.

2. Dünya Savaşı'ndan Sonra Amerika'nın Kucağına Oturduk

Türkiye Cumhuriyeti'nin teklemeye başlaması 2. Dünya Savaşı'yla olur. 2. Dünya Savaşı'ndan itibaren Fransızlar ve İngilizlerle ittifak dener. Bu ittifak aksar. Niye aksar? Fransızlar yenilir, İngilizler bizi savaşa girmeye zorlar. Biz, savaşa girecek durumda olmadığımızı söyleriz. Çünkü Almanlarla kırıştırırız. Almanlarla kırıştırırken Almanlar bizden krom satın alırlar ve silah yaparlar. İngilizler buna kızar. Ama biz Almanlarla işbirliğini sürdürürüz. Çünkü Almanlar Rusya'ya saldırınca, 'Oradaki Türkleri acaba apartabilir miyiz?' diye bir hayal kurarlar. Mareşal Fevzi Çakmak'la Şükrü Saraçoğlu Almanlarla gizli temaslara girer. Oralara biz buradan adam göndeririz. O ülkeleri yönetsinler diye... Yani Tataristan'a. Böyle bir takım teşebbüslerimiz vardır.

Almanlar yenilince biz çok müşkül duruma düşeriz. Çünkü Sovyetler Birliği gelip Almanların Hariciye Bakanlığı'ndan bizim bütün bu gizli hikayelerimizi öğrenir. Öğrenince Rusların kafası kızar. Ruslar bizden toprak ve Boğazlar'dan geçiş isterler. Biz telaşa düşeriz. O telaşa ne yaparız? Gider, Amerika'nın kucağına otururuz.

İşte ondan sonra başlar bugünkü krizin ucu. Biz Amerika ile işbirliğine başladığımız ve Marshall Planı'nı kabul ettiğimiz zaman, sanıyordu ki bizimkiler Amerika çok hayırhah bir ülkedir. Türkiye'ye kredi açar, Türkiye'ye para gelir, Türkiye'nin sanayileşmesinin güçlenmesini sağlar. Rusların karşısına dikilmesini böylelikle temin etmiş olur.

Türkiye hayal kuruyor. Hayal güzel, büyük, güçlü ama bir o kadar da saçma bir hayaldir. Böyle bir şey olamaz. Çünkü Amerika, dünyanın önde gelen emperyalist ülkesiydi. Bir yere girdiğinde oradan çıkmayı hiç düşünmüyordu. Türkiye için de aynı hesapları yaptı. Türkiye'yi nasıl kendi istedikleri biçime sokabiliriz diye düşündüler. Daha 47'de buraya gelmiş olan Amerikalı

uzmanlar, "Bunların memleketlerinde din yok, bunların bütün aydınları dinsiz." diye rapor vermişlerdir. Biz, birincil olarak herşeyin tabanı ve kökü olan Tevhid-i Tedrisat yasasını delmişizdir. Oradaki dördüncü madde olan İmam Hatip okulları, sadece 'hidemât-ı diniye', yani imam, hatip yetiştirip camilere yollayacaklardı. Bir de bunu alıp önce okul, sonra lise, sonra da İlahiyat fakülteleri haline getirmişlerdir.

Amerika Dindar ve Liberaldir

Bu, Amerika'nın isteğiyle olmuştur. Neden olmuştur? Çünkü Amerika, bizimkiler bunu sık sık unutuyorlar, laik değildir. Amerika'da laiklik yoktur. Amerika'da 1930-40'lı yıllarda dini cemiyetler Hollywood'u kontrol ederlerdi. Hollywood filmlerinde karı-koca aynı yatakta yatamazdı. Gidin, seyredin o eski filmleri. İki yatak vardır. Karı-koca ayrı yatakta yatarlar. Amerika dindardır. Dindar olduğu için de, bu işlere girdiği ülkelerde dindarlığı öne alır. Öne aldığı için de Türkiye'de böyle şeyler oluyor.

Bizde de o sıralarda Demokrat Parti iktidar olabilme ihtiyacındaydı. Bunun için tarikatlardan yararlanmayı düşünüyordu. Zaten illegal bir takım tarikatlar vardı. Bunlarla işbirliğine girdi.

Amerika devletçiliğe de karşıydı. Niye? Çünkü o, liberalizmin zirvesidir. Kendine en kötü liberalizmi uygular, yani vahşi liberalizm kurar. Bir çeşit sosyal Darwinizm vardır orada. Kim güçlüyse ötekini ezer, öldürür, yer. Aynen tabiatta olduğu gibi... Çünkü tabiat faşisttir.

Sanayileşmemizi Amerika Önledi

Şimdi bu çerçevede içerisinde siz ne yapıyorsunuz? Burada inanılmaz bir kamu sektörü var. Kamu sektörü vaziyete hakim. Bir de üstelik bizimkiler hâlâ Amerika ile işbirliği yapıyorlar. Kendilerini liberal ve demokrat sanıyorlar ama iki örnek vereceğim. Bizde Cumhuriyet neslinin nasıl yetişmiş olduğunun güzel örneğidir. Biri Erbakan, biri Demirel. İkisi de liberal sanıyorlar kendilerini. Fakat bunlar iktidar oldukları andan itibaren yırtınırlar: "Sanayileşeceğiz! Büyük Türkiye! Görülmemiş kalkınma!". Amerika, deli oluyordu bunları duyduğu zaman. Bunlar farkında değillerdi. Sanıyorlardı ki, Amerika bize para verecek, biz sanayi kuracağız. Hiç öyle bir şey düşünmüyordu Amerikalılar. Sanayi filan da düşünmüyorlardı.

Başından itibaren önce Menderes ihtilafa düşmüştür. O zaman -çok meşhurdur- McNamara, Dünya Bankası'nın başındaydı. Aralarında hır çıktı. Menderes onları dinlemiyor, görülmemiş kalkınma yapacağım diyor. Onlar,

"Boşver kalkınmayı, sen yolları yap, benzin sarfet" diyorlar. Tartışmalar böyle bir çerçeve içinde geçiyor. Sonunda döviz kıtlığı başladı. Çünkü onlar başladılar finans numaralarına. İlk o zaman başladı. Berbat bir haldeydik, beş para yoktu.

Neden oldu bu? Çünkü Menderes onları dinlemedi. Menderes'in devrilmeden önce Havza'daki konuşmasında, önümüzdeki sonbahar Kruşçef'le görüşmek üzere Rusya'ya gideceğini söylediğini herkes bilir. Ondan birkaç ay sonra devrilmiştir. Yani daha o zamanda bizimkiler kazığı yediklerini anladılar ama nasıl çıkacaklarını bilmiyorlar.

Bu kazık süregitmiştir. Nasıl gider? En büyüğü, 60'lı yıllarda yediğimiz kazıktır. Kıbrıs kazığı en büyük kazıktır. Kıbrıs'tan dolayı öyle bir hale gelirken; biz, Amerika'nın müttefiki, Rusya'ya karşı NATO'da onu savunacak olan ülkeyiz ama bize silah ambargosu koyar. Resmen ve alenen silah vermez.

Eğitim Sistemimiz Bozuldu

Tevhid-i Tedrisat bozulduktan sonra bu kadarla yetinmezler. Türkiye'de İmam-Hatip okullarının yanı sıra yabancı dille ama -dikkat isterim- İngilizce olmak üzere birçok kolej kurulmaya başlanır. Bu kadarla yetinilmez, yabancı okullar buraya getirilir. Bu kadarla da yetinilmez, vakıf üniversiteleri diye bir takım gecekondu üniversiteler açılır. Bu üniversitelerde Türk çocuklarına Amerikan tipi öğretim aşılanır.

Şimdi, bakın nasıl oluyor. Bir taraftan dini bir giriş oluyor. Dini girişte bir takım tarikatlar tercih ediliyorlar. Tarikatlardan tercih edilenlere bakın. Biri Nakşiler öteki Nurcular. Bu ikisi tercih edilirler. Çünkü bunların tarzları Birleşik Amerika'ya uymaktadır. Nakşiler, Suudi Arabistan kolunda, Nurcular da daha liberal, İlimli İslam kolunda. Onların kafalarına uymaktadır. Bu, Cumhuriyet'in kimliğini bozmaya başlamanın ucudur. Çünkü bununla beraber Arapça tekrar Türkçe'ye girer. Arapça eğitim girer. Hatta El Ezher'e öğrenci gönderilir. Bu, birinci uç. İkincisi, kolejler. Kolejler vasıtasıyla yabancı dilde öğretim tekrar edilir. Yabancı dille öğretim Osmanlı'nın batmasının sebeplerinden biridir. Çünkü yalnız Sivas'ta 60 tane misyoner okulu vardır. Gazi, bunların hepsini kapatmıştı. Bunlar yeniden hem de Türkler tarafından açılır. Türkler çok güzel bir şekilde vatandaşlarını yabancı dille düşünmeye, yabancı dille göndermeler yapmaya ve yabancı dil çağrışımları içinde büyütmeğe başlarlar. Bunun tabii neticesi, oradan yetişen çocukların geleceklerini o ülkelerde arama heyecanıdır.

Şimdi din düzeni bozuldu. Laiklik gidiyor. Ama bununla yetinmediler. Maarif düzenini de bozdular. Zaten Maarif düzeni, Yunan-Latin kökeni ile İsmet Paşa zamanında bozulmuştu. Onun üzerine bu geldi oturdu. Bunu da bozdular. Geriye ne kaldı? Ulusal iktisat kaldı. Bu defa ulusal iktisadı tahrif etmeye başladılar. Buldukları numarayı biliyorsunuz. Özelleştirme numarasıdır. Özel sektör gelirse, bu iş daha iyi olur. Bunu da hayli baskı ile hükümetlere zar zor uygulatıyorlar. Buraya kadar getirdiler işi.

Bizde Kamu Sektörü Halkla Birlikte Kuruldu

Şimdi bu işte iki tane özellik var. Bir tanesi: Üstteki kamu sektörü, devlet tarafından yukarıdan aşağıya indirilmemiştir. Bunu da iyi bilmek lazım. Bizdeki kamu sektörü halkla birlikte olmuştur. Yani ben çocukken Devlet Demir Yolları Sivas'a vardığında bütün Türkiye bayram etti. Biz Karabük Demir Çelik fabrikasını açtığımız zaman Türkiye'de bayramdı. Herkes ona sahipti. SEKA öyle...

Bunların hepsi Türkiye kalkınmasının, Müdafaa-i Hukuk'un aşağı yukarı birisi Maarif'te birisi iktisatta somut hale gelmesiydi. Onun için, bunların üzerine gelindiği zaman halk da direniyor Türkiye'de. Başka ülkelerde üç sene yaptıkları işi Türkiye'de otuz sene de yapamadılar. Tabii, buna başka bir şey de sebep oldu: Türkiye'de bürokrasi kesinleşmiş ve katılaşmıştır. Özellikle İsmet Paşa döneminden sonra...

Bürokrasi, kendini bu malların sahibi gibi görüyordu. Aynen Rusya'dakine benzer bir durumdur bu. Bizde de 'nomenklatura' oluşmuştur. Bu, özel sektörle birlikte iş yapıyordu. Özel sektörü kullanıyordu. Şimdi özel sektör onu kullanmaya başladığı zaman sinirlendi. Aralarında bir sürtüşme çıktı. Ülkemizdeki darbelerin bir kısmının sebebi budur. Böyle bir durum bir türlü özelleştirmeyi istedikleri yere götürmeyi sağlayamıyordu. Buna çok sinirleniyorlar çünkü Türkiye böyle bir tavır içinde.

İlk İntibah Silahlı Kuvvetlerde Başladı

Bugün tabii, bundan 15 sene öncesine göre artık ekonomimize, milli ekonomi dememiz çok zor. Büyük holdinglerin büyük bir kısmında % 25 ile % 75 arası yabancı ortaklık var. Bu demektir ki, artık ulusal holdingler de yok. Çok az kaldı. Bu holdingler de yabancı sermayesinin Türkiye'deki bir çeşit acentaları halinde. Döndük mü biz Meşrutiyet yıllarına... Tanzimat dönemine... Bunu, kendisini Cumhuriyet hükümeti ve Atatürkçü zanneden hükümetler yapıyorlar. Bunu halka yutturuyorlar. Kendileri de yutuyorlar.

Şimdi buraya geldikten sonra eğer bir intibah başlarsa işler zorlaşır. 'İntibah başlar' ne demek? Yani bir uyanış başlarsa... Türkiye'de uyanış geç başladı ama başladı. Nasıl oldu? Eğer Sovyetler Birliği dağılmasaydı belki de olmazdı. Sovyetler Birliği dağılınca o zamana kadar başımıza Sovyetlerin açtığını zannettiğimiz belaların hiç de onlar tarafından açılmadığı meydana çıktı. Çünkü Sovyetler yok, belalar devam ediyor. O zaman soru işaretleri başladı: "Acaba neden oluyor?" Dış politikada bize bir takım şeyler zorlanıyor. Hâlâ Kıbrıs sorunu önümüzde, hâlâ Ege adaları önümüzde, hâlâ Avrupa Birliği hep kaytarıyor, kalleslik ediyor, yalan söylüyor. Fırıldaklar çeviriyor. "Acaba bunlar ne der" diye sorular konunca, zannediyorum ki, ilk intibah Silahlı Kuvvetler'de başladı. Yavaş yavaş içlerine attıkları meseleleri, "bunların gerisinde galiba biz yanlış bir taraf seçmişiz" düşüncesine doğru gelmeleriyle bir uyanış başladı.

Bu son zamanlarda son derece net bir duruma geldi. Şimdi ulusal olarak TSK, savunmasını Brüksel'e göre ayarlamak istemiyor. Bunu ben söylemiyorum. Bunu Amerikalılar söylüyor. Amerikan Hava Kuvvetleri Türkiye Masası uzmanı bir yazı yazdı. Bu yazı, Türkiye'de de yayınlandı. O yazıda çok açık bir şekilde, "TSK güçleniyor, kendine göre savunma planları yapıyor ve planları niçin yaptığını biz anlamıyoruz. Etrafındakiler de korkuyorlar." deniyor. Etrafındakilerden korkan yok. Endişelenen kendileri. Çünkü Türkiye roket yapıyor. Halbuki onlar roket yapanlara 'serseri millet' diyorlar. Yani biliyorsunuz, Kuzey Kore, Irak roket yapıyor, biz de roket yapıyoruz şimdi. Hem de milli roket. 'Toros' roketini 160 km'ye kadar attık ve vurduk. Bu, onların teknolojisi değil. Türkiye'ye çok ciddi bir nükleer ambargo var. O kadar başarılı oldular ki, kendilerini solcu zanneden bir takım şaşkınları da saflarına aldılar. Nükleer yapmamaya uğraşıyorlar. Halbuki, Türkiye'nin bütün etrafı nükleer. Nükleer olmadın mı sen kendini savunma imkanına sahip değilsin. Sana diyor ki, "Sana nükleer silahı ben veririm". Bunu söyleyen, Kıbrıs'ta bana ambargo koyan. Bizim buna inanmamızı istiyor. İnanmadığımız için de Genelkurmay Başkanı Pakistan'da, Çin'de. Niye? Çünkü Türkiye uyanık. Çünkü Türkiye biliyor ki, Pakistan, Çin ile işbirliği yaparak nükleer teknolojiye geçmiştir. Bomba bile yaptı. Türkiye Çin'le işbirliğinin zemini üzerindedir. Bunu ben söylemiyorum, Genelkurmay Başkanı kendisi söylüyor.

Askeri işbirliği konuşuluyor ve bu olduğu sırada Türkiye'nin Genelkurmay Başkanı bir NATO toplantısına ilk defa iştirak etmiyor. Gitmiyor. İşte o zaman sen krize gebe bir ülke olursun. Sen böyle bir harekete başladın mı çeşitli mali fırıldaklarla, Türkiye'de sermaye hareketleriyle senin ekonomini

darmadağınık etmek için gerekli numaraları yapmaya hazırlanırlar. Türkiye'nin içine düştüğü kriz ortamının sebebi budur.

Amerika Türkiye'yi Truva Atı Olarak Kullanmak İstiyor

Türkiye şimdi Batı ittifakı ile olan ilişkilerini gözden geçirme eğilimindedir. Bu, onların hiç işine gelmez. Çünkü Birleşik Amerika Türkiye'yi iki yerde Truva Atı olarak kullanma kararındadır. Birincisi, bunu açıkça Helmut Schmith söyledi. Avrupa'nın içinde Avrupa'ya karşı Türkiye'yi kullanmak istiyor. İkincisi, Orta Asya. Yani bizi daha evvel Ruslara karşı nasıl kullandı-larsa şimdi bu iki toprakta kullanmak istiyorlar.

Orta Asya'da niçin istiyor? Orta Asya petrol gölü ve dünyadaki petrol 40 yıl içinde bitecek. Çok önemli bir şey onun için. Türkiye'yi mutlaka Orta Asya'ya karşı kullanmak zorundalar. Peki Türkiye Orta Asya'daki soydaşlarıyla niye kendi hesabına anlaşmaya girmesin de, Amerika hesabına girip oralarda bir de casus durumuna düşsün? Bunu Amerika'nın hafsalası almıyor. Bizim de hafsalamız almıyor. Niye girelim ki biz böyle bir oyuna? Üstelik oradaki Türkler birçoklarının sandıkları gibi saf insanlar da değil. Onlar, çoğu Bolşevik Parti'nin önemli yerlerine gelmiş, dünya çapında politikacıdır. Olayı hemen görüyorlar ve hemen değerlendirebiliyorlar. O zaman şöyle bir mantık işliyor oralarda: "Eğer ben Amerika hesabına Türklerle iş yapacaksam, gider Amerikalılarla yaparım. Niye Türkleri de araya sokayım ki?" O zaman sen hiçbir tarafa yaranamayan, kötü bir devlet durumuna düşersin.

Türkiye Doğu'ya Dönüyor

Bu durumlara düşmemek için Türkiye Cumhuriyeti de bir takım tedbirler almaya başlıyor. Mesela Irak meselesinde Birleşik Amerika'nın Savunma Bakanı buraya geldi. Savunma Bakan'ını müsteşar yardımcısı karşıladı burada. Türkiye eskiden böyle bir şey yapar mıydı? Eskiden bizzat Savunma Bakanı giderdi, Cumhurbaşkanı tarafından kabul edilirdi ve ne diyorsa not alınırdı. Halbuki şimdi adama çok açık bir şekilde Irak'ın bütünlüğünden yana olduğumuzu, Irak'ın parçalanmasını istemediğimizi söyledik. Çünkü biz Irak meselesi yüzünden, Özal'ın Amerikancılığı yüzünden çok açık bir kazık yedik. Türkiye bugün, Amerika ile ilişkilerini askıya aldığı andan itibaren Suriye, İran, Irak'la yapacağımız ticarete inanılmaz döviz kazanacak durumdayız. Bunlar, bizim ekonomik gücümüzden çok yararlanmak isteyen ülkeler. Ermenistan bile Türk sanayinin birçok mallarını kullanıp, satan bir topluluk halindedir. Türkiye, bu gerçekleri görmek zorundadır ve görüyor. Bizim Rusya ile olan ilişkilerimiz, Asya'da inanılmaz pazar ilişkileri açıyor. Çin'le ilişkilere-

rimiz Doğu Asya'da inanılmaz pazar ilişkileri açıyor. Hindistan, aynı şekilde.

Şimdi, Rusya, Hindistan ve Çin Avrasya politikalarını oluşturuyor. Ruslar çok açık ve seçik bir şekilde geçen yıl Putin'le söylediler: "Küreselleşmeye inanmıyoruz, tek kutuplu dünyaya inanmıyoruz" dediler. Faal olarak gösteriyorlar da bunu. Bize gelip stratejik ortaklık teklif ettiler. Şimdi böyle bir ortaklık kabul edilmesi neyin gereği? Atatürkçülüğün gereği. Çünkü Mustafa Kemal Paşa Kuvva-ı Milliye'de bu ortaklığı kendisi Ruslara teklif etti. Meclis açıldıktan üç gün sonra Mustafa Kemal Paşa bir yazı yazar. Kazım Karabekir Paşa'ya gönderir. O da Sovyetler Birliği'ne, Lenin'e ulaştırır. Onun içinde Türkiye'nin Rusya ile stratejik ittifak yapmak istediği açıkça yazılmıştır. Bu ittifakı yaparız. Ondan sonra öyle bir dostluk kurarız, öyle karşılıklı ilişkilere gireriz ki, bu iki tarafın da lehine çalışır.

Genç nesiller bilmiyorlar; o zamanki Milletler Meclisi'nde Ruslar yoktu. Alıyorlardı komünist diye. Onu kim temsil ederdi bilir misiniz? Türkiye Cumhuriyeti temsil ederdi. Tevfik Rüştü Bey çıkar, Rusya'nın çıkarlarını savunurdu orada. O zaman bunu yapmışız. Şimdi Rusya aynı şeyi teklif ediyorsa bunu kabul etmemiz lazım. Çünkü Cumhuriyet'in geleneği budur. Burada İnönü bizi saptırmıştır.

Biz bunu kabul ettiğimiz anda, yani biz Avrasya politikasına ağırlık verdiğimiz taktirde hem çok geniş pazar bulacağız, hem kamu sektörünü çok geliştirebilecek imkanlar sağlayacağız. İktisadi bakımdan olduğu kadar askeri bakımdan da bir tek kaynağa bağlı donanımdan kurtulacağız. Çünkü o durumdayız. Şimdi bir ihtilaf çıktığı zaman bize yedek parça göndermezler. Tanklar işlemez. Böyle bir durumumuz var. Bunlardan kurtulacağız. Belki ulusal savunma sanayini kurma yolunda çok önemli adımlar atacağız. Bütün bunlar önümüzde.

Bu durum Batı'yı rahatsız ediyor. Hem Avrupa'yı, hem Birleşik Amerika'yı rahatsız ediyor. Bunu önlemenin çaresi, Türkiye'nin belini doğrultmasını engellemektir. Bu nasıl engellenir? Çok kolay! Öyle bir takım fırıldaklarla ekonomimizin içine girmişler ki...

Eskiden Düyun-u Umumiye'ydi Şimdi TÜSİAD

Bir kere, büyük sermayeyi kullanıyorlar. TÜSİAD onların Türkiye'deki acentası halinde. Eskiden Düyun-u Umumiye'ydi. Şimdi TÜSİAD o görevi

yapıyor. Çünkü, dikkat edin, TÜSİAD ne zaman konuşsa, onların lehine konuşuyor. Türkiye'nin değil.

"Avrupa'ya mutlaka girmeliyiz. Amerika'yı küstürmemeliyiz." her dakika söyledikleri laf. Burada eğer TÜSİAD, bir holding birleşimi örgütse, Türk basını ve medyası tamamen holding basını ve medyası haline gelmişse ikincisi ne oluyor? Türk basını ve medyası onların buradaki sözcüsü haline gelmiş oluyor. Bu sözcüler sürekli Türk halkına bunu telkin etmeye çalışıyorlar. O zaman, gündemin değişmesi lazım. O zaman, Türkiye'de akıllı insanların, gençlerin, siyasi partilerin, sivil toplum kuruluşlarının önce onların gündeminden çıkması lazım.

Onların gündemi ne? Onların gündemi: "Eğer şunu da yaparsak AB bizi alacak" gibi bir palavrayı yıllar boyu sürdürmek. Onların gündemi ne? "Aman Amerika'yı küstürmeyelim. Aman IMF'nin dediğini yapalım. Aman Dünya Bankası kızmasın". Gündem bu Türkiye'de.

Halbuki Türkiye'nin asıl gündemi bu değil. Türkiye şimdi roketlerini yapıyor. Türkiye nükleer olmak istiyor. Nükleer olmak için de temasları var. Türkiye'ye Rusya tarafından stratejik ortaklık teklif edilmiş. Türkiye'nin Rusya ile çok güzel ticari ilişkileri var. Fevkalade güzel ekonomik ilişkileri var. Türkiye'nin Suriye, Irak ve İran'la fevkalade güzel ilişkileri olabilir. Orta Asya Türk Cumhuriyetleriyle ilişkileri yepyeni bir şekle girebilir.

Karadeniz İşbirliği Antlaşması'nı Yaptık Kriz Patladı!

Dikkatinizi çekerim, biz 'Karadeniz İşbirliği' diye bir anlaşma yaptık. Bunun içinde Rusya var, Karadeniz devletlerinin hepsi var. Türkiye ve Rusya'nın muhalefetiyle Amerika oraya alınmadı. İşte krizin bir sebebi de bu. Onlar ille de Karadeniz'e de burunlarını sokmak istediler ve Yunanistan'ı da sokmak istiyorlardı. Rusya da, Türkiye de bunu istemedi ve giremediler. Gazetelerde araştırın. Türkiye'de krizin başlamasıyla Karadeniz anlaşmasının imzası arasındaki tarihlere bakın. Bir hafta filan var. Anlaşma imzalanıyor, kriz patlıyor. Kriz patlarken, anlaşma imzalanıyor.

Öbür taraftan Ruslar, Çinlilerle birlikte Şangay Beşlisi ile beraber bir anlaşma yaptılar. Şangay Beşlisi anlaşması bu Avrasya politikasının Doğu ucu. Geçenlerde yeni bir toplantısı yapıldı. Bu defa Türk cumhuriyetleri de katılıyorlar. Önce gözlemci olarak katılıyorlar, sonra onlar da katılacaklar. Yani Avrasya politikası oluşuyor.

Şimdi bu politika oluşurken, bu gündem konusu iken bizim basınımızda tık yok. Basın hâlâ öbür meseleleri bizim önümüze pişirip pişirip getiriyor.

Niye? Bunun izahı zor değil. TÜSİAD'daki holdingleri inceleyin. Hangisinin % 75'e kadar yabancı sermayeyle çalıştığını, hangisinin %50'ye kadar çalıştığını görürsünüz. En ileri gelenlerinden, en öndeki büyük patronlardan bir tanesi, isim vermeyelim, "Canım, şu Kıbrıs da çok uzadı. Şu Ege meselesini çözsük, Yunanlılarla dostluk tazelese" dedi. Hele içlerinden bir tanesi, "Yabancı bakan getirelim" bile dedi.

Şimdi, TÜSİAD bu tavır içinde olunca, onların gazeteleri de o tavır içinde oluyor. Onların gazete ve televizyonları o tavır içinde olunca, Türkiye'de gündem bu oluyor. Halbuki Türkiye'nin gündemi bu değil. Türkiye'deki krizin gerisinde işte bu sebepler yatıyor.

Türkiye Artık Onların Emir Kulu Olmak İstemiyor

Türkiye, artık onların emir uşağı, emir kulu olmak istemiyor. Yavaş yavaş dikleniyor. Bu diklenmeye tahammül edemiyorlar. Bu diklenmeyi önlemenin tek ve en kolay çaresi; bu çeşit spekülasyon krizlerini yansıtmaktır. Bu krizlerin Rusya'da da yaratıldığını hatırlayacaksınız. Kore'de yaratıldığını da hatırlayacaksınız. Bunlar, bizden önce olmuştu. Çünkü, onlar bizden önce diklenmişlerdi. Rusya o kadar diklendi ki, "Borçlarımı ödemiyorum, ödemeyeceğim" dedi. Moratoryum istedi. Batı'nın kazığına herkes kafa tutmaya başlıyor.

Bunların 21. yüzyıl için kurdukları güvenlik stratejisi daha ilk on yılda çuvallıyor. Çünkü onlar tam bir 'Pax-Amerikana' düşünüyorlardı dünyada. Amerikan hakimiyetinde dünyayı barış içine sokmak demek, herkesi köleleştirecek ve istediği gibi yönetecek demektir. Hayır! Bu olmayacak. Böyle daha çok kriz çıkar. Ama bunların Türkiye Cumhuriyeti'ni yıkması, sarsması söz konusu değildir.

Benim Amerikalılara söylediğim bir laf vardır. Onların bütün tarihi, bizim Osmanlı'nın yıkılışı tarihi kadardır. Onlar, daha çok genç ve dünyadan habersizler. Dünya nedir, bilmiyorlar. Dünya politikası nasıl yönetilir, onu da bilmiyorlar. Yalan yanlış düşlerine dayanarak işler yapıyorlar. Bu işlerle de bunu başaracaklarını sanıyorlar. Kendi Benim Amerikalılara söylediğim bir laf vardır. Onların bütün tarihi, bizim Osmanlı'nın yıkılışı tarihi kadardır. Onlar, daha çok genç ve dünyadan habersizler. Dünya nedir, bilmiyorlar. Dünya politikası nasıl yönetilir, onu da bilmiyorlar. Yalan yanlış düşlerine dayanarak işler yapıyorlar. Bu işlerle de bunu başaracaklarını sanıyorlar. Kendilerini çok güçlü gördükleri için her yeri de hallederiz sanıyorlar. Hayal. Vietnam'ı halledebildiler mi? Kaddafi'yi düşürebildiler mi? Saddam'ı düşürebildiler mi? Bu olmuyor. Hayal kuruyorlar, o kadarla kalıyor.

Bize gelince... Biz, 1919 şartları içinde emperyalizmi bu topraklardan şü-pürdük, attık. Dört dörtlük istiklal-i tam sahibi ve özgür bir devlet kurduk. O şartlar içinde, o perişanlıkla biz bunu yapan ülkeyiz. Şimdiki şartlar altında mı yapmayacağız! Dünyanın ilk 20 ekonomisi içindeyiz. Dünyanın ilk 6 si-lahlı gücü içindeyiz. Onun için bütün bunlar, holding basınının bütün palav-raları ortalığa toz bulutu kaldırıp, milleti kandırıp, davayı istedikleri istikame-te götürmek içindir. Götüremezler! Bir yere kadar getirirler, sonra oradan ak-sar. "Yanlış hesap Bağdat'tan döner" diye bir laf vardır.

Menderes McNamara'yı Kovmuştu!

Derviş'in getirilmesinin de hiç bir önemi yok. Yani Derviş'in bir önemi ol-duğunu zannetmek çok yanlış bir şey. Derviş de bunun farkına vardı. 10-15 günlük maceradan sonra hemen anladı ki, o kadar kolay değil bu iş. O sanı-yordu ki, bir sömürgeye geldi, emir verecek, herkes de onu yapacak. Bu ol-maz. Bu mümkün değil. Eğer Türkiye'de kişilik sahibi bir iktidar olsaydı za-ten o geldiği gün, hemen valizini toplar geri yollar; "Sen kimsin?" diye. Çünkü McNamara'yı kovmuştur Menderes. Konuşma da meşhurdur. "Siz yanlış yapıyorsunuz" demiştir McNamara, "Bizim hesaplarımız doğrudur. İki kere iki dünyanın her yerinde dört eder". Menderes'in cevabı çok meşhurdur: "Türkiye'de bazen beş eder". Bu, doğrudur. Onun için hiç endişeye mahal bir şey yok.

Aynı şekilde MHP zaten kaynıyor. MHP'de yukarda yapılanlarla aşağıda-kiler birbirini tutmuyor. İsmi lazım değil, MHP'nin içinden bir takım adam-lar bana geliyorlar: "Ağabey, ne yapacağız?" diye soruyorlar. Ben, bu kadar senedir soldayım, sosyalist olduğumu açık açık söyleyen biriyim. Onlar da ül-kücü kökenli kişiler. Benim yazdıklarım onların akıllarına daha çok yatıyor. Yani, kendi hükümetlerinin yaptıklarını beğenmiyorlar. Tabanda böyle bir durum var. Yukarısı da bunun rahatsızlığını hissediyor.

Türkçülere ben şunu söyledim: "Nasıl düşünüyorsunuz bu adam hakkın-da?". "Vallahi biz tereddütteyiz" dediler. "Bakın, ben size bir benzetme yapayım, ona göre bir karar verin. Bundan 20 sene evvel biri gelseydi, 25 senedir Moskova'da çalışıyormuş. Oradaki bilmem ne bankasında ve çok da başarı-lıymış. Bir Rus kadınla evlenmiş. Zaten soyu da biraz karışık. Türkiye'ye bu-nu gönderselerdi ve biz de onu birden bire devlet bakanı yapsaydık. Ne der-diniz?" dedim. "Rus ajanı derdik" dediler. "O zaman bu da ne, işte anlayın" dedim.

Türkiye'nin Sokağından Geçemezsin

Olay bu. Biz buna mecbur muyuz? Onların büyüttükleri adamı buraya gönder, sen umumi vali misin, burası sömürge mi? Tabii bütün bunlar bizim yakın tarihimizi ilgilendirir. Hele Kemal Paşa'nın neler yapmak istediğini bilen insanlar için çok rahatsız edicidir. Öyle değilsin! Ne demek gelmek, Türkiye'nin sokağından geçemezsin. Mustafa Kemal Paşa bu konularda çok hassastı.

Kemal Paşa Fransızca bilirdi. Ama Fransızca konuşan insanlara Türkçe cevap verirdi. Halbuki şimdikiler İngilizce konuşmayı marifet sayıyorlar. Sen sömürge valisi misin, nesen? Milli haysiyet diye bir şey var. Bunu yok ettiler. Çünkü bizi kültürsüzleştiriyorlar.

Kültürsüzleştirme politikası, Tevhid-i Tedrisat'ın delinmesiyle başladı ve sürüyor. Gittikçe daha öte götürüyorlar. Çünkü, dikkat edin, neredeyse Türk televizyonlarında Türk Sanat Müziği çalınmaz oldu. Halk müziği duyulmaz oldu. Ama buna mukabil, Amerika'nın bilmem neresindeki topluluğun çaldığı en son klip buralarda seyrediliyor. Sen kendi memleketinin müziğini bırakıp gidiyorsun, ki aşağı yukarı bin senelik bir müziktir ve çok kaliteli bir müziktir. Sen bunu yok sayıyorsun. Sen zannediyorsun ki, ilerliyorsun. Ama düşüyorsun.

Sorunumuz Milli Kimlik Sorunu

Türkiye Cumhuriyeti'nin bütün sorunu milli kimlik sorunu. Bu milli kimlik sorununu nasıl halletmiş? Milli eğitim, milli ekonomi. Herşeyi milli olarak götürüyor. Bütün bunları teker teker bozuyorlar. Bunların yerine aynı Osmanlı'da olduğu gibi, emperyalistlerin komprador eğitimini getiriyor. Komprador kültürünü yerleştirmeye çalışıyor. Böyle bir-iki nesil yetiştiriyor. Yeşil kart almak için millet ayakta. Amerika'ya gitmeye uğraşıyorlar. Böyle bir şey Kuvay-ı Milliye'nin veya Müdafaa-i Hukuk'un hemen akabinde, Türkiye sefaletten kırılırken kimsenin aklında yoktu. Hiç kimse böyle bir şey düşünmedi. Tam tersine, yurt dışındaki Türkler Türkiye'ye geliyorlardı, memlekete hizmet etmek için. Çok ucuz maaşlarla çalışıyorlardı.

Bu ruhu bize kaybettirdiler. Bu 1947'den itibaren iktidara gelmiş tüm iktidarların sorumluluğudur. Bana sorarsanız, hepsi Yüce Divan'lıktır. Cumhuriyet Kanunları onların hepsini Yüce Divan'a sevkedip bunların hesabını soracak kanunlardır.